

Foto Blaž Samec

VILA MALINA NA CVETU – Scenografijo in likovno zasnovo lutk so podpisali Iztok Bobič, Jože Lašič in Zoran Srđić.

Kjer se prepirata dva ...

SLAVKO PEZDIR

Svetlana Makarovič: Vila Malina
režija Svetlana Makarovič,
Brane Vižintin
LG Ljubljana
premiera 24. 11. 2006

lutkovna uprizoritev

Kot prvo letošnje uprizoritev na velikem odru so v LGL premierno predstavili Vilo Malino avtorice najbolj priljubljenih hišnih uspešnic Svetlane Makarovič, ki je namesto prvotno napovedane režiserke Ajde Rooss ob sodelovanju voditelja animacijske priprave Braneta Vižintina svoje prepoznavno besedilo tokrat tudi režijsko postavila na prizorišče.

V svoji najnovejši uprizoritvi avtorica besedila, glasbe in uprizoritve z izbranimi lutkovnimi tehnikami (nežno in lahkotno marioneto za po zraku plavajočo in lebdečo otroško naivno gozdno vilo ter ročnih in od zadaj vodenih lutk za živalske poosebitve značilnih slabosti in zadržanosti iz človeškega sveta odraslih) in posebnostmi njihove animacije učinkovito igrivo in duhovito poudari temeljno nasprotje med prvinsko prostodušno svobodo, radovednostjo, radoživostjo in ranljivostjo otroško svojeglave gozdne vile ter zadržto zarobljeno omejenostjo sveta živali (oz. odraslih), med katerimi kaj velja le argument surove fizične moči. Po pregovoru, kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima, se nazadnje srečno razplete tudi prigoda za našo fizično sicer nekonkurenčno, a zgledno vztrajno, potrpežljivo in samozavestno vilo. Ta se nazadnje

lahko zadovoljno posladka in požrešno popacka s tolikokrat prej le začasno prisvojenim slastnim sadežem ter si po najljubšem cilju svojih želja in prizadevanj naposled izbere tudi ime – Malina.

K razmeroma kratki, a notranje radoživo polnokrvni uprizoritvi, ki v najboljših trenutkih spominja na široko odzivno večino slovitih ameriških »muppetkov« (zlasti v zbadljivih srečanjih in spopadih med požrešnimi in polasčevalskimi živalmi, kjer so učinkovito zamišljene in uporabljene izrazne posebnosti tako rekoč vsake lutke posebej), so z oblikovanjem prizorišča in likovno zasnovo lutk pomembno prispevali Iztok Bobič, Jože Lašič in Zoran Srđić, z njihovo tehnologijo pa Mitja Ritmanič. Manj enovita je slišati glasba Svetlane Makarovič, v kateri so uporabljeni avtoričini songi in napevi iz različnih kontekstov in stilov, ki ji je ustrezno različne aranžmaje in »štof«, kot je zapisano v gledališkem listu, dodal Nino de Gleria.

Naslovni vlogi Maline je prevladujoče prvine otroške naivnosti in samosvojesti, s katerimi se bodo radi poistovetili tudi otroci, vdihnili Asja Kahrmanovič. Cvet Lilije in zadirčno Šojo z vrtljivo glavo je drastično oživila Urška Hlebec, podjetniško polasčevalskega Jazbeca in v večnost pogreznjeno strugo Studenca je dodal Brane Vižintin, navzdol arogantnega in navzgor spoštljivega Ježa Miha Arh ter v svojo škodo neučakano Podlasico Gašper Malnar (ki je od zadaj animiral tudi dvojnico gozdne vile na cvetu).